

og jeg skal tage dem i en bestemt Orden. Der blev bl. a. talt om Ansættelserne. Der blev gjort gældende, at ved Ansættelsen af Jernbanefunktionærer, særlig ved de nye Baner, blev der ikke taget de tilbørlige Hensyn til de uddannede Funktionærer, men at man tidt vilkaarlig ansatte Folk, som ikke havde været i Jernbanetjenesten før og ikke egnede sig dertil. Jeg skal hertil bemærke, at selvfølgelig er der visse Funktionærer, der ikke blot ved de nye Jernbaner, men ogsaa ved de bestaaende Privatbaner meget vel kunde ansættes, uden at de forud ere øvede. Dette gælder saaledes om Elever og om Portører, som altid ansættes, uden at de i Forvejen ere øvede. Men Stationsforvaltere, Togførere, Konduktører, altsaa først og fremmest de Funktionærer, der have med Regnskabsafdelingen, og de, der have med Lokomotivafdelingen at gøre (*R. Nielsen* [Ringkøbing Amts 5te Valgkreds]: Tjenestemænd!) Javel, Tjenestemænd, mende andre, jeg nævnede, ere ogsaa Tjenestemænd. Alle disse sidst nævnte Funktionærer mener jeg ganske vist, det er i højeste Grad naturligt at tage blandt Funktionærene fra andre private Baner, saa at de ere fuldt ud øvede inden Ansættelsen, og jeg maa mene, at dette er Regelen. Det er muligt, at der i visse Tilfælde kan afviges derfra — jeg har ikke gennemgaaet de enkelte Privatbaners Ansættelser i saa Henseende —, men jeg ved i alt Fald saa meget, at Regelen er den, at de Funktionærer, der naturlig maa have Øvelse i Forvejen, tages mellem fuldtud øvede Funktionærer, undertiden fra Statsbanerne, men særlig — som naturligt er — fra andre Privatbaner. Af Hensyn til den Ting behøver der altsaa heller ikke at nedsættes nogen Kommission. Skal der gøres noget i saa Henseende, er det en Ting, som Ministeriet ved Hjælp af sin Kommissarius kan vaage over, og vi vide, at de gamle Kommissariater ere ophævede, og at Kommissariaterne ere knyttede meget nær til Ministeriet.

Dernæst kommer jeg til Spørgsmaalet om Lønningerne. Det er et Spørgsmaal, som er større, og som der derfor er talt meget mere om. Det er særlig dette Spørgsmaal og Spørgsmaalet om Arbejdstiden, som der er blevet talt om. Det ærede Medlem fra Fakse (Stauning), der altid er tilbøjelig til at bruge ret raske Udtryk, sagde, at der var mange Funktionærer ved Privatbanerne, som vare sultelønnede og overanstrengte. Angaaende disse stærke Udtryk skal jeg tillade mig

at gøre den Bemærkning, at man i Almindelighed vil være berettiget til at sige, at det ikke er de æggende og dristige Udtryk, som ere de stærke, men at de velovervejede og hensynsfulde Udtryk ere nok saa stærke. I det hele maa jeg for mit personlige Vedkommende sige, at jeg har altid haft og vil — haaber jeg — ogsaa altid blive ved at have stor Respekt for Grunde, gode, gyldige Grunde, men jeg har overordentlig lidt Respekt for stærke Udtryk, der ikke støtte sig til tilsvarende gode Grunde. Og hvad det med Sultelønninger angaar, for at tage dette først, maa jeg sige, at jeg har ikke været Vidne til, at ret mange Funktionærer have siddet forsultede eller overanstrengte. Jeg bestrider selvfølgelig ikke, at der kan være Funktionærer ved de private Baner, der kunne have det trangt, eller at der kan være enkelte, der kunne være overanstrengte, men det behøver ikke at hænge sammen med, at de ere slet lønnede. Jeg kender Tilfælde, hvoren Familie har mange Børn og derfor kan have vanskeligt ved at komme igennem, eller Tilfælde, hvor Husherren ikke er videre skikket til at vise den tilbørlige Økonomi, afpasset efter Lønningens Højde. Det er rimeligt, at Funktionærer, der sidde i det paa den Maade, ikke have det bedst, men jeg har lagt Mærke til, at de private Jernbaners Bestyrelser, i alt Fald dem, jeg kender, gennemgaaende ere meget hensynsfulde overfor Funktionærer, der uden egen Skyld ere komne i Trang, og at de ere villige til, særlig i Sygdomstilfælde, men for øvrigt ogsaa i andre Tilfælde, at række dem en hjælpende Haand, naar de kunne skønne, at det kan gavne. Og det er naturligt, at netop de private Baners Bestyrelser, der kende deres Funktionærers Forhold ud og ind og kunne kende deres Funktionærers Forhold paa en ganske anden Maade, end Tilfældet er og naturligt maa være for Statsbaneadministrationens Vedkommende, kunne stille sig og gerne ville stille sig velvilligt i saadanne særlige Tilfælde.

Det er fuldstændig urigtigt, naar det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (*Marott*) fremstillede det som noget almindeligt, at Portørlønningerne ved de private Jernbaner kun skulde beløbe sig til mellem 700 og 800 til 1,000 Kr., og saa vidt jeg husker, sagde han, at noget lignende gjaldt om Assistentlønningerne. Dette passer aldeles ikke. Jeg tør ikke paastaa, at der ikke skulde findes en Privatbane i Landet, hvor dette maaske kan gælde. Jeg har ikke i dette Øjeblik alle